

Він бачить все...

Юрій Гундарів

Гадає хтось, що не до нас Богу,
і чорні справи коїть саме вночі,
оскільки Він спить і не чує нічого,
а тому, напевно, допоки мовчить...

І хтось запускає крилату ракету:
— Та що ж ти робиш?
— Наказ виконую!..
Летять на місто пекельні комети,
тремтять від вибухів шибки віконні.

Не спить півночі руденький хлопчина,
він кличе маму, а краще — тата...
А вранці з заплющеними очима
до дитсадка за руку на самокаті.

Та Бог вже не спить — вкрай безсоння мучить,
він бачить очі без вини закатованих,
Ірпінь, Маріуполь, Бахмут і Бучу,
страждання і кров — знову і знову...

Полоненим нашим відсікають голови,
аж стіни тремтять безголосі,
і лежать вони беззахисні, голі
на холодній червоній підлозі.

"Шахедами" б'ють по дитячих лікарнях —
з крапельницями сидять надворі
серед гарячих розчавлених каменів
малюки онкохворі...

Ні, Бог не спить — він все чує і бачить,
в його очах — відчайдушний щем...
Він знає твердо — ніяких пробачень!
Катам ніколи — жодних прощень!

Ні, Бог не спить — він все чує і внемле,

як наші герої захищають небо,
як наші герої боронять землю...
Просто кращих забирає до себе.